

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207140
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814207140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: Hilti Slovakia spol. s r.o., so sídlom Galvaniho 7, 821 04 Bratislava, IČO: 31 344 445, právne zastúpený JUDr. Milošom Kvasňovským, advokátom, so sídlom Dunajská 32, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: ILaS COMPANY s.r.o., so sídlom Herľanská 547, 093 03 Vranov nad Topľou, IČO: 46 833 340, o zaplatenie 715,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13Cb/56/2014-32 zo dňa 23.6.2015, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 715,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 23.02.2014 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov v sume 40,- eur, iné trovy konania v sume 42,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 142,78 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená kúpna zmluva podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka zákon č. 513/1991 Zb. (ďalej OZ), predmetom ktorej bola kúpa tovaru bližšie špecifikovaného v uvedenej faktúre, ktorú žalobca za dodaný tovar žalovanému následne vystavil. Vo faktúre bola presne vyšpecifikovaná cena a množstvo dodávaného tovaru. Žalobca tovar žalovanému dodal a žalovaný nadobudol vlastnícke právo k dodanému tovaru momentom jeho prevzatia, čím mu vznikla povinnosť za dodaný tovar zaplatiť kúpnu cenu. Z predloženej faktúry č. 1840131121 zo dňa 23.1.2014, ako aj z odovzdávacieho protokolu zo dňa 22.1.2014 súd mal za preukázané, že vyfakturovaný tovar bol žalovanému zo strany žalobcu riadne odovzdaný. K zaplateniu kúpnej ceny zo strany žalovaného nedošlo. Súd považoval žalobu za dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy tak, ako to bolo uvedené vo výroku rozsudku prvostupňového súdu. Argumentáciu žalovaného uvedenú v podanom odpore, že žalobný návrh je nedôvodný, pretože faktúru vo svojom účtovníctve neeviduje, súd vyhodnotil ako nedostatočnú. Len zo samotnej skutočnosti, že uvedená faktúra sa nenachádza v účtovníctve žalovaného, nemožno vyvodiť záver o neexistencii záväzku žalovaného voči žalobcovi.

Prvostupňový súd právne odôvodnil rozsudok podľa ustanovenia § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka/ďalej Obch. z./, kde kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu. V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá, alebo musí

byť z nej aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť ju aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448 Obch. z..

Keďže sa žalovaný s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, súd ho zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania za žalované obdobie. Nárok žalobcu vyplýva z ustanovení § 324 ods. 1, 2, § 365 ods. 1, § 365 ods. 2 a 3, § 369 ods. 1, 2 Obch.z.. Výška úrokov z omeškania je v súlade s ustanovením § 3a Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014.

Súd o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky rozhodol v súlade s ustanovením § 369c ods. 1 Obch.z, pričom podľa § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je 40,- eur jednorázovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.). Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobcovi súd priznal náhradu trov konania na zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 42,50 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 142,78 eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 205 ods.2 písm.a/ v spojení a ust. §221 ods. 1, písm. f) O.s.p., pretože účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2, písm. f) O.s.p., pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd Vranov nad Topľou neakceptoval žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky štatutárneho zástupcu žalovaného a pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti. Postupom súdu bola mu

odňatá možnosť konať pred súdom, pretože mal záujem predložiť súdu dôkaz o čerpaní dovolenky, keď by si vyžiadal z personálneho oddelenia kópiu dovolenkového lístka schváleného vedúcim zamestnávateľa. Štatutárny zástupca žalovaného čerpal dovolenku od pondelka 22.6.2015 do pondelka 6.7.2015, pričom schválenie dovolenky bolo vedúcim zamestnávateľa podpísané 18.6.2015. Ak žalovaný požiadal o odročenie 22.6.2015, urobil tak do 2 pracovných dní, keď sa dozvedel, že na plánovanú dovolenku môže nastúpiť. Urobil to bez zbytočného odkladu, preto mal súd odročiť pojednávanie na neskorší termín. Nesúhlasí s posúdením jeho obrany súdom. Nebola mu doručená faktúra č. 1840131121 zo dňa 23.1.2014. Súd si nevyžiadal od žalobcu doklad o doručení faktúry. Žalovaný nemal vedomosť o tom, že má záväzok voči žalobcovi. Záväzok neevidoval. Ani v odovzdávajúcom protokole nie je uvedené, kto za žalobcu odovzdal veci uvedené v protokole. Preberajúci je len podpísaný bez pečiatky žalovaného. Bolo potrebné osobu preberajúcu tovar vypočúť, keď ani za žalobcu nie je k podpisu uvedená pečiatka, alebo obchodné meno.

Žalobca navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa. Nežiada náhradu trov odvolacieho konania. S odvolaním žalovaného nesúhlasí. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože práve z dôvodov na strane žalovaného bolo nariadené pojednávanie viackrát odročené, čím dochádzalo k neprimeraným prietahom v konaní. Žalovaný bol informovaný o termíne nariadenia pojednávania na deň 23.6.2015 v dostatočnom predstihu, a to dňa 6.5.2015, kedy mu bola daná možnosť zabezpečiť svoju účasť, prípadne účasť splnomocneného zástupcu na predmetnom pojednávaní. Konateľ obchodnej spoločnosti určil termín čerpania dovolenky v čase, na ktorý bolo nariadené pojednávanie, o ktorého nariadení musel mať tiež, ako štatutárny orgán žalovaného, vedomosť. Žalovaný súd informoval o neúčasti deň pred termínom, na ktorý bolo vytyčené pojednávanie spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania, ktoré ospravedlnenie neobsahovalo zákonom stanovené náležitosti. Súd správne na žiadosť o odročenie neprihliadol. Ak žalovaný poukazuje v odvolaní na obsahové náležitosti odovzdávacieho protokolu a neuvedenie osoby odovzdávajúce tovar odporcovi a neopatrenie tlačiva pečiatkou žalovaného, tak odovzdávajúci protokol zo dňa 22.1.2014 vyššie uvedené náležitosti obsahuje. Osoba konajúca za žalobcu - obchodnú spoločnosť Hilti Slovakia spol. s r.o., je uvedená formou štvorčíslicia 3307, a teda špecifického čísla obchodného poradcu. Tento je identifikovateľný v prípade potreby v rámci systému evidencie obchodných poradcov.

Potvrdenie odovzdávacieho protokolu vlastnoručným podpisom osobou v sídle žalovaného, považuje za dostatočné, nakoľko údaj o obchodnej spoločnosti, preberajúcej tovar, sú uvedené v hornej časti odovzdávajúceho protokolu spolu s uvedením jej sídla a tiež mena a priezviska osoby, ktorá tovar dňa 22.1.2014 v mene žalovaného prevzala.

Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne tvrdenia spochybňujúce nárok žalobcu. Jeho tvrdenia považuje výslovne za účelové. Žalovaný je si vedomý povinnosť plniť svoj záväzok, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že bol niekoľkokrát písomne, i telefonicky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Existenciu záväzku nespochybnil a ani neprejavil snahu dospieť k mimosúdному riešeniu vzniknutej situácie.

Odvolací súd podľa § 212 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Odvolací súd podľa § 212 ods.1 O.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania je viazaný. Odvolateľ namieta, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ ide o prvý dôvod, odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa mohol odročiť pojednávanie len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.), pričom účastník, ktorý navrhol odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať (ods. 2). Okresný súd na deň 23.6.2015 vytýčil termín pojednávania, pričom predvolanie bolo doručené žalovanej obchodnej spoločnosti dňa 6.5.2015. Žalovaná obchodná spoločnosť prostredníctvom konateľa spoločnosti sa deň pred pojednávaním ospravedlnila podaním doručeným osobne súdu, že konateľ spoločnosti je na plánovanej dovolenke v termíne čerpania dovolenky vo firme, a to od 22.6. do 6.7.2015. Žiada o odročenie pojednávania na neskorší termín a zároveň ospravedlňuje svoju neprítomnosť. Keď bolo podávané odvolanie proti rozsudku, že bola odňatá možnosť konať pred súdom, žalovaná obchodná spoločnosť trvala na námietke odňatia možnosti konať pred súdom s poukazom na to, že žalovaný má záujem predložiť súdu dôkaz o čerpaní dovolenky, keby si vyžiadal z personálneho oddelenia kópiu dovolenkového lístku schváleného vedúcim zamestnávateľa. Štatutárny zástupca žalovaného čerpal dovolenku od pondelka 22.6. do pondelka 6.7.2015, pričom schválenie dovolenky bolo vedúcim zamestnávateľa podpísané 18.6.2015. Keď žalovaný požiadaval o odročenie pojednávania 22.6.2015, urobil tak do dvoch pracovných dní, keď sa dozvedel, že na plánovanú dovolenku môže nastúpiť. Urobil tak bez zbytočného odkladu. Preto mal súd odročiť pojednávanie na neskorší termín.

Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná obchodná spoločnosť má konateľa Radoslava Kušíka a ako štatutárny orgán spoločnosti je oprávnený konať v mene spoločnosti. Štatutár - konateľ spoločnosti bol zodpovedný za hospodársku činnosť spoločnosti, teda aj nariadenie prípadnej podnikovej dovolenky. Musel vedieť, že od 22.6. do 6.7.2015 bude v žalovanej spoločnosti dovolenka. Ako konateľ spoločnosti nebol závislý od toho, či mu bude schvaľovaná dovolenka vedúcim zamestnávateľa, pretože konateľ spoločnosti je zodpovedným zástupcom organizácie a on spoločnosť riadi. Podľa § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka obmedziť konateľské oprávnenie môže byť spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie, pričom takéto obmedzenie voči tretím osobám je neúčinné. Z hľadiska zákonných právomocí konateľa spoločnosti nemôže jeho nástup na dovolenku závisieť od podpisu dovolenky „vedúcim zamestnávateľa“. Naviac, keď konateľ žalovanej obchodnej spoločnosti ospravedlňoval neprítomnosť na pojednávaní, nič mu nebránilo doložiť prípadné doklady o celopodnikovom čerpaní dovolenky, pričom takýto doklad nedoložiť ani v odvolacom konaní. Ak v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní sa uvádza, že konateľ spoločnosti je na plánovanej dovolenke v zmysle určených termínov čerpania dovoleniek vo firme, potom určenie termínov čerpania dovoleniek v spoločnosti malo byť plánované a v prvom rade konateľ spoločnosti mal by vedieť, kedy aj on bude čerpať dovolenku, o ktorej skutočnosti musel vedieť minimálne pred 18.6.2015, keď mu „schválenie dovolenky bolo podpísané vedúcim zamestnávateľa“. Z hľadiska postavenia konateľa spoločnosti a jeho zodpovednosti za chod spoločnosti, námietky uvedené v odvolaní, resp. ospravedlnenie z neprítomnosti na pojednávaní, sú len, podľa odvolacieho súdu, charakteru subjektívnych výhovoriek s účelom zmarit

termín pojednávania. Preto prvú námietku žalovanej obchodnej spoločnosti hodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Nevidí pochybenie v postupe okresného súdu, pokiaľ po ospravedlnení neúčasti žalovanej obchodnej spoločnosti toto ospravedlnenie nevyhodnotil v zmysle § 119 ods. 1 O.s.p.. Nebol žalovaným uvedený takým dôležitým dôvodom, pre ktorý by súd musel pojednávanie odročiť na iný termín.

Ust. § 119 ods. 2 O.s.p. jasne hovorí, že účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré mohol predpokladať. Navyiac, ako štatutár obchodnej spoločnosti mohol poveriť zastupovaním inú osobu z hľadiska toho, že termín pojednávania bol doručený žalovanej obchodnej spoločnosti mesiac a pol pred konaním pojednávania. Preto ani odvolací súd neakceptuje takéto ospravedlnenie ako ospravedlnenie, pre ktoré mal okresný súd pojednávanie odročiť. Na strane žalovaného neboli doložené také dôležité dôvody, pre ktoré by súd mal pojednávanie odročiť.

Odvolací súd poukazuje na to, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa súdnej ochrany. Je v záujme všetkých účastníkov konania, aby súdne konanie prebiehalo bez zbytočných prietahov. Ust. § 119 O.s.p. je reakciou na prípadné obštrukcie zo strany účastníkov konania v súvislosti s vyhýbaním sa účasti na pojednávaní, najmä vo vzťahu k oneskoreným ospravedlneniam ich neúčasti. Preto § 119 O.s.p. stanovuje presné náležitosti ospravedlnenia. Návrh žalovaného na odročenie pojednávania z 22. 6. 2015 neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, preto odvolací súd považuje postup súdu prvého stupňa za zákonný, keď vo veci konal aj bez účasti zástupcu žalovanej spoločnosti.

Čo sa týka ďalšej odvolacej námietky, že žalovanému nebola doručená faktúra č. 1840131121 a žiada od žalobcu doložiť doklad o doručení faktúry, pretože žalovaný neeviduje záväzok z predmetu sporu v účtovníctve a že v odovzdávacom protokole nie je uvedené, kto za žalovaného prevzatie podpísal, resp. ktorá osoba za žalobcu vec odovzdala, tak aj v tomto prípade sa súd prvého stupňa v celom rozsahu vypořiadal s námietkami žalovaného. Dôkazné bremeno je na osobe, ktorá niečo tvrdí, pričom žalovaný trvá na tom, že sú to predovšetkým vady dokladov týkajúce sa odovzdania a prevzatia tovaru, resp. povinnosti zaplatiť faktúru. Žalobca v konaní doložil fakturáciu spolu s odovzdávacím protokolom o dodaní tovaru. Žalovaný vo svojich doterajších vyjadreniach nikdy nepoprel to, že takýto tovar nemá k dispozícii, len namietal formálne nedostatky pri doručovaní faktúry, resp. podpisu odovzdávacieho protokolu. Podľa žalobcu na výzvy na zaplatenie tovaru žalovaná obchodná spoločnosť reagovala len ubezpečeniami, že za tovar bude zaplatené, ale ani do doby podania žaloby, resp. v priebehu súdneho konania, za dodaný tovar nezaplatila. Aj v odpore proti platobnému rozkazu sa namieta, že fakturáciu nevedú v účtovníctve. Netvrdí sa, že takýto tovar v dispozícii u žalovaného nie je. Povinnosť zaplatiť kúpnu cenu

nevyplýva z vyhotovenia a dodania faktúry sprevádzajúcej tovar, ale povinnosť zaplatiť vyplýva z momentu uvedeného v § 411 Obchodného zákonníka, že predávajúci je povinný kupujúcemu dodať tovar, odovzdať doklady, ktoré sa na tovar vzťahujú a umožniť kupujúcemu nadobudnúť vlastnícke právo k tovaru v súlade so zmluvou a týmto zákonom. Podľa § 416 Obchodného zákonníka, ak nie je doba dodania tovaru dohodnutá, je predávajúci povinný, bez vyzvania kupujúceho, dodať tovar v primeranej lehote s prihliadnutím na povahu tovaru a na miesto dodania. Podľa § 447 Obchodného zákonníka, kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodaný tovar v súlade so zmluvou. Podľa § 448 ods. 1 Obchodného zákonníka, kupujúci je povinný zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Podľa § 450 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu, keď predávajúci v súlade so zmluvou a týmto zákonom umožní kupujúcemu nakladať s tovarom alebo s dokladmi umožňujúcimi kupujúcemu nakladať s tovarom. Predávajúci môže urobiť odovzdanie tovaru alebo doklady závislým od zaplatenia kúpnej ceny.

Žalovaný nikdy netvrdil, že tovar nemá k dispozícii, len popieral neexistujúci sprievodný doklad o tom, aby fakturácia bola doručovaná žalovanému, resp. spochybňoval osoby, ktoré preberali resp. odovzdávali tovar. Keďže odovzdávací protokol svedčí o odovzdaní tovaru kupujúcemu - žalovanému do jeho dispozície, tak žalobca preukázal moment odovzdania tovaru. Žalobca umožnil žalovanému dispozíciu s tovarom (§ 450 ods. 1 Obchodného zákonníka), potom je žalovaný povinný zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu (§ 448 ods. 1 Obchodného zákonníka) tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa.

Keďže žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, je povinný platiť aj úroky z omeškania tak, ako o nich rozhodol súd prvého stupňa s odkazom na § 365 a § 369 Obchodného zákonníka.

Čo sa týka paušálnej náhrady 40,- eur, táto povinnosť pre žalovaného vyplýva z Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., a to § 2, že výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40,- eur jednorázovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vznikla veriteľovi okrem nároku podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda SR nariadením.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, ktoré boli vypočítané správne s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p., kde úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej obchodnej spoločnosti.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej obchodnej spoločnosti. Vzhľadom na to, že rozhodovanie o náhrade trov konania je návrhovým konaním (§ 151 ods. 1 O.s.p.), pričom žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.